

ARLT reading competition 2018 Intermediate and Senior

Virgil, Aeneid, 4.296–319

at rēgīna dolōs (quis fallere possit amantem?)

praesēnsit, mōtūsque excēpit prīma futūrōs

omnia tūta timēns. eadem impia Fāma furentī

dētulit armāri classem cursumque parārī.

saevit inops animī tōtamque incēnsa per urbem 300

bacchātur, quālis commōtīs excita sacrīs

Thyias, ubi audītō stimulant trietērica Bacchō

orgia nocturnusque vocat clāmōre Cithaerōn.

tandem hīs Aenēān compellat vōcibus ultrō:

‘dissimulāre etiam sperāsti, perfide, tantum 305

posse nefās tacitusque meā dēcēdere terrā?

nec tē noster amor nec tē data dextera quondam

nec moritūra tenet crūdēlī fūnere Dīdō?

quīn etiam hībernō mōlīrī sīdere classem

et mediīs properās Aquilōnibus īre per altum, 310

crūdēlis? quid, sī nōn arva aliēna domōsque

ignōtās peterēs, et Trōia antīqua manēret,

Trōia per undōsum peterētur classibus aequor?

mēne fugis? per ego hās lacrimās dextramque tuam tē

(quando aliud mihi iam miserae nihil ipsa relīquī), 315

per cōnūbia nostra, per inceptōs hymenaeōs,

sī bene quid dē tē meruī, fuit aut tibi quicquam

dulce meum, miserēre domūs lābentis et istam,

ōrō, sī quis adhūc precibus locus, exue mentem.